

N:o 12.

Af Herr **Ch. Dickson**: *Med förslag till förändring af 1 § 2 mom. i instruktionen för Banko-Utskottet.*

Uti första paragrafen af den för Riksdagens Banko-Utskott antagna och nu gällande Instruktion föreskrifves, att Utskottet bör skyndsamligen meddela Riksdagen vid dess början, den af Bankofullmäktige om Riksbankens tillstånd afgifna berättelse, jemte öfriga upplysningar till befordrande af fullständig kännedom om Bankens ställning. Derjemte stadgas i andra momentet af samma paragraf, att Utskottet bör, så fort sig göra låter, meddela yttrande och förslag om användande af den under föregående året upplupna bankovinsten.

Detta senare stadgande synes mig, ur flera hänseenden, vara mindre lämpligt och får jag, på grund af nedan anförda skäl, föreslå att detta stadgande icke må, uti den Instruktion för nästkommande Riksdags Banko-Utskott, som vid denna riksdag kommer att fastställas, i dess nuvarande form blifva antagen, utan ändrad i syfte att pröfning och beslut om bankovinstens användande icke må företagas till afgörande i Kamrarne förr, än någon visshet vunnits om statsverkets behof af större eller mindre del af bankovinsten till bestridande af statsutgifterna, eller till dess Stats-Utskottets förslag till utgifter under de nio hufvudtitlarne blifvit af Riksdagen pröfvade och fastställda.

Den på Riksbankens rörelse uppkomna vinst är en tillgång, öfver hvars användande Riksdagen eger ensam beslutande rätt, och borde den väl, för så vidt den icke till större eller mindre del kan anses nödvändig för Riksbankens förstärkande, betryggande af dess säkerhet, eller för betäckande af befarade förluster, användas till bestridande af statsverkets utgifter om så befinnes erforderligt. Vid den tidpunkt un-

der riksdagen, då Banko-Utskottet, i enlighet med föreskriften i dess Instruktion, inkommer med förslag till bankovinstens användande, kan hvarken Utskottet eller Riksdagen ega någon tillförlitlig kännedom om statsverkets behof af större eller mindre del af bankovinsten för uppgörande af statsregleringen för det kommande året. Den enda ledning, man vid denna tidpunkt har, är Kongl. Maj:ts nådiga Proposition om statsverkets tillstånd och behof, och finnes alltid uti denna handling förslag till användande af någon del af det föregående årets upplupna bankovinst. Denna handling synes dock icke utöfva något bestämmande inflytande, hvarken på Utskottets förslag eller på Riksdagens beslut. På Utskottets förslag kan den nådiga propositionen icke, såsom en statsregleringsfråga och alltså icke hörande till Utskottets handling, vara någon ledning eller utöfva något inflytande, men borde deremot på Riksdagens beslut kunna inverka något. Banko-Utskottet, som, enligt Riksdagsordningen och den för Utskottet fastställda Instruktion, har till åliggande att öfvervaka Bankens förvaltning och hos Kamrarne föreslå föreskrifter härutinnan, borde vid det förslag till användande af bankovinsten, som det har att till Riksdagen inlemna, blott tillkännagifva om, och, i sådant fall, huru stor del af denna vinst behöfde att reserveras för Riksbankens eget behof, och må det sedan ankomma på Riksdagen att bestämma huru hela bankovinsten skall användas. Detta Riksdagens beslut bör dock icke fattas förr, än man med någon visshet kan bedöma i huru hög grad statens inkomster kunna förslå till betäckande af dess utgifter. Så sker dock icke nu, ty vid den tidpunkt, då Riksdagen beslutar om fördelningen af bankovinsten, har den ingen säker kännedom om statsverkets behof af någon del af denna vinst. Det kunde ju inträffa, åtminstone ligger det inom möjlighetens gräns, att det skulle kunna lyckas Stats-Utskottet att uppgöra och Riksdagen att fastställa budgeten utan att någon del af bankovinsten dervid behöfde tagas i anspråk. Denna oegentlighet, att Riksdagen påkallas att fatta beslut innan några giltiga motiv för detsamma föreligga, hvadan beslutet måste, i mer eller mindre grad, förestafvas af godtycket, skulle undanröjas genom en förändring derhän, att beslutet om bankovinstens användande icke förekom förr, än det hufvudsakligaste af statsregleringen vore känt. Detta ändamål skulle väl lämpligast kunna ernås genom en förändring uti den nuvarande lydelsen af mom. 2 af första paragrafen uti Instruktionen för Banko-Utskottet, och får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen må besluta sådan ändring i § 1, mom. 2 af Instruktionen för nästkommande Riksdags Banko-Utskott, att

pröfningen och beslut om bankovinstens användande icke må företagas förr, än utgifterna under hufvudtitlarne blifvit af Riksdagen fastställda.

Stockholm den 25 Januari 1879.

Charles Dickson,

Riksdagsman för Göteborgs stad.

N:o 13.

Af Herr **Gustaf Carlsson**: *Om underdånig skrifvelse angående beredande af slitningsersättning vid vissa kommenderingar ur indelta kavalleriregementen och corpser samt om anslag för sådant ändamål.*

Som Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 28 December 1844 och Kongl. Maj:ts och Rikets Krigskollegii kungörelse af den 30 April 1861 tillerkänna de rustande vid samtliga från kavalleri till infanteri förändrade regementen och kårer af den indelta armén slitningsersättning för kommenderingar till garnisonsförstärkning och annan militärtjänstgöring, som icke kunna hänföras till vanliga möten eller förefallande öfningsläger, och då någon sådan ersättning ingenstädes finnes de rustande vid de indelta kavalleri-regementena och kårerna tillerkänd, ehuru manskap ur dessa regementen och kårer årligen kommanderas till underbefäls- och hofbeslagsskolor med mera, vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta, ej mindre en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan, att Kongl. Maj:t måtte